

• HISTORIEN OM OLEVANOS SKYTSELGEN, SANTA MARGHERITA, OG UDBREDELSEN AF KULTEN OMKRING HENDE.

Margherita blev født i år 275 e.Kr. i Antiokia i Pisidien, det nuværende Tyrkiet. Hun blev moderløs i en tidlig alder, og hendes far, Edesimo, som var hedensk præst, betroede hende til en landlig barnepige, som i al hemmelighed døbt og opdrog Margherita i overensstemmelse med sin egen kristne tro. Da tiden kom, hvor Margherita skulle bortgiftes, blev hun forstødt af sin far, som ikke kunne acceptere, hun bekendte sig til kristendommen. En dag, mens Margherita gik og vogtede får, kom Roms præfekt, Olibrio, forbi. Betaget af hendes skønhed, ønskede han hende til hustru og lod hende derfor tage til fange. Margherita afviste hans tilnærmelser og vedholdt sin kristne tro. Det fik Olibrio til udsætte hende for adskillige former for tortur, som til slut førte til hendes død og efterfølgende martyrium den 20. juli 290. Ifølge traditionen blev kulten omkring Santa Margherita stiftet i Olevano af tre kvinder fra Olibria-familien: Deme-

triade, Proba og Giulia. Familien var én af de første i Olevano og beslægtet med præfekten. Santa Margherita blev efterfølgende valgt til skytshelgen for Olevano. Hendes martyrium festligholdes hvert år den 20. juli.

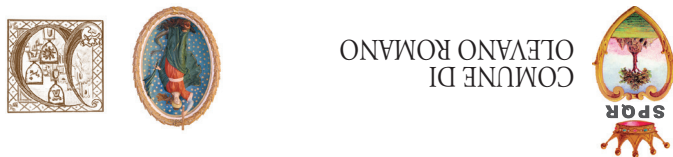

• SANTA MARGHERITAS BUSTE

Der findes to buste af Santa Margherita. En sølvrelikviebuste fra 1716, som højtideligt fremvises på Santa Margaritas helgensdag og som indeholder en knogle fra hendes hoved. En ældre relikviebuste fra 1695 indeholder en knogle fra hendes arm. Denne knogle stammer fra det relikvie, som opbevares i Montefiascone. Den nyere buste er knyttet til en legende, som beretter, at da franskmændene under invasionen af Kirkestaten ankom til Olevano, plyndrede de kirken for alle dens skatte, heriblandt busten. Da busten således fandt sig på vej væk, drejede den hovedet i retning mod Olevano, hvilket skræmte franskmændene. Busten blev returneret og fremstår stadig i dag med hovedet let drejet.

Santa Margherita
en perle i landsbyen

FOR ALT VIDERE
INFORMATION
KONSULT VORES SIDER

Parrocchia Santa Margherita

DiesInCastro Olibani
diesincastro_oliban

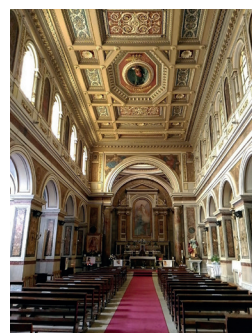

Foto af:
Federico e Sergio Gentili
Til gamle billeder Archivio Paolo Rocchi

www.comune.olevanoromano.rm.it

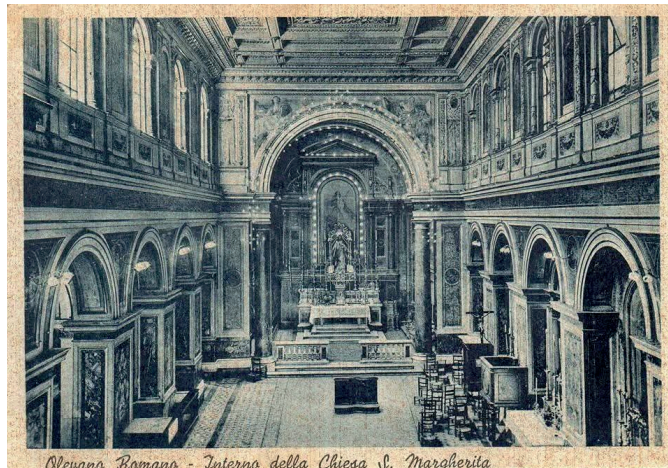
www.diesincastro.it

• KIRKEN

Santa Margherita er sognekirke for Olevano. Den har en enkel, men markant facade, der afsluttes af et klokketårn. Den blev bygget oven på en eksisterende, ældre kristen kirke, hvis indgang formodentlig lå i det, der nu er Via Pio Cassetta. Man kender ikke årstallet for denne kirkes nøjagtige grundlæggelse eller det oprindelige udseende. Kirken var dedikeret til helgenen fra

Antiokia og det ældste dokument som nævner den, er kodeksen for Statuta Olibani, Olevanos statutter, fra 1364. Mellem 1570 og 1573 valgte Otto Truchsess von Waldburg, biskop af Preneste, den til en kollegiatkirke. Mellem 1575 og 1580 blev et tidligere gammelt kapel, hvor Det Allerhelligste Sakraments Broderskab udførte deres handlinger, ombygget til præstebolig. Under præstebesøget i 1575 var et arbejde i gang med at åbne en stor bue for at annektere den del, der var dedikeret til præsterne, til kirkeskibet. Arbejdet blev bestilt af Olevanos borgere og finansieret af både donationer fra Pompeo, Marzio og Orinzia Colonna samt kirkens beskedne indtægter udover aktiver, som blev

Olevano Romano - Interno della Chiesa S. Margherita

solgt for at financiere arbejdet. Det blev godkendt af den daværende biskop af Preneste, Marcantonio Colonna, og involverede en udvidelse og berigelse af kollegiatkirken. I 1602 stod den nye kirke færdig. Den bestod af et højalter dedikeret til Santa Margherita samt to sidealtre. Et på østsiden, dedikeret til Sankt Frans, bygget af Nicola Piselli, og ét på vestsiden, først dedikeret til Præsentationen af Maria og derefter til Santa Lucia, bygget af Don Angelo Gianfranceschi. Den havde et enkelt skib med syv små kapeller og syv altre skænket af flere familier fra Olevano og ét, dedikeret til Sankt Peter, skænket af Santa Margherita-kapitlet. I 1723 begyndte byggeriet af korloftet, som blev indviet den 19. juli 1724 samtidig med andre arbejder i kirkens apsis, også dette skænket af Santa Margherita-kapitlet. I 1879 blev klokketårnet og facaden beskadiget af lynnedslag. En fuldstændig renovering af kirken blev påbegyndt under opsyn af ærkepræst Monsignor Leopoldo Bonuglia, som fik den gamle kristne kirke revet ned. Costantino Sneider, arkitekten bag De Hellige Apostolske Paladser fortsatte arbejdet med renoveringen og genopbyggelse af facaden, som stod færdig i 1914. Den nye kirke havde et centralt skib og en lille sideskib, som førte ud til Det Hellige Sakramentes Kapel, hvilket svarer til den nuværende planløsning.

• GULVET

I lang tid fungerede kirken også som kirkegård, som det var sædvanligt i sognekirker. Ordningen blev ophævet i 1818, hvor kardinal Consalvi, statssekretær for Pius VII, henholdt sig til et tidligere forbud mod at begrave lig under kirker i byer. Ved denne lejlighed, hvor kirken næsten var fuldstændig tømt for gravrester, blev der lagt nyt gulv, hvoraf der desværre kun er bevaret et lille stykke under det sidste alter i sideskibet.

• ORGELET

Det antikke instrument er placeret over kirkens korloft og stammer fra første halvdel af det 17. århundrede. Det er et mekanisk orgel i italiensk stil med et enkelt manual og et kromatisk pedalbræt på én oktav. Facadepiberne er arrangeret i pyramideform og er lavet af blik, inklusive tre snoede piber. Det indre består af omkring 400 piber lavet af bly og træ. I flere århundreder har orglet gennemgået adskillige ændringer og restaureringer, som har medført fjernelse af nogle rækker piber og delvist ændret dets oprindelige udseende.

27 Det Allerhelligste Sakramentes Kapel, trapezformet, freskemalet og overdækket af en lille kuppel

26 Mosaik, der forestiller kardinal Camillo Mazzellas våbenskjold. Sidstnævnte var ansvarlig for at kontakte Silvio Galimberti for at udsmykke kapellet, som i de samme år demonstrerede sit kunstneriske talent i forskellige romerske kirker

25 Vor Frue af Rosenkransens Alter

24 Niche, hvor statuen af den ubesmittede undfangelse opbevares, under hvilken der er en lille glasmonter med en voksstatue af den unge Sant'Agnese

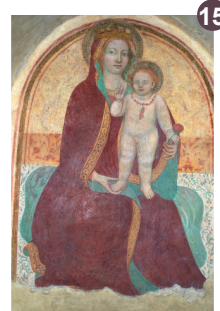
23 Santa Ritas alter, hvis lærred blev skabt af den tyske kunstner Sofie Fohn og doneret af advokaten Giuseppe Sales i 1936

22 Nyligt konstrueret alter

29 Trætabernakel fra det 17. århundrede

15 Maleri af den Allerhelligste Bebudelse

16 Santa Lucia

17 Sankt Placido, medskytselgen for Olevano, søn af Tertullo

18 Santa Filomena

19 Sankt Vittore, medskytselgen for Olevano, æret i 1680, da hans lig, der blev udtaget fra Sankt Callistos katakomber i Rom, blev doneret til Olevanos ærkepræst, Don Lattanzio Rocchi

Statue af Pietà brugt i gamle processioner

28 Den Sidste Nadver, af Galimberti

30 Korsfæstelse, beskadiget af en brand, som delvist ødelagde figurerne ved korsets fod

13a Alterets kuppel, der forestiller de tre teologiske dyder og en fjerde figur med usikker identifikation

20 Loft i det centrale kirkeskib med kassettepaneler og forgyldte friser

Detalje af medaljonen, der forestiller Santa Margherita

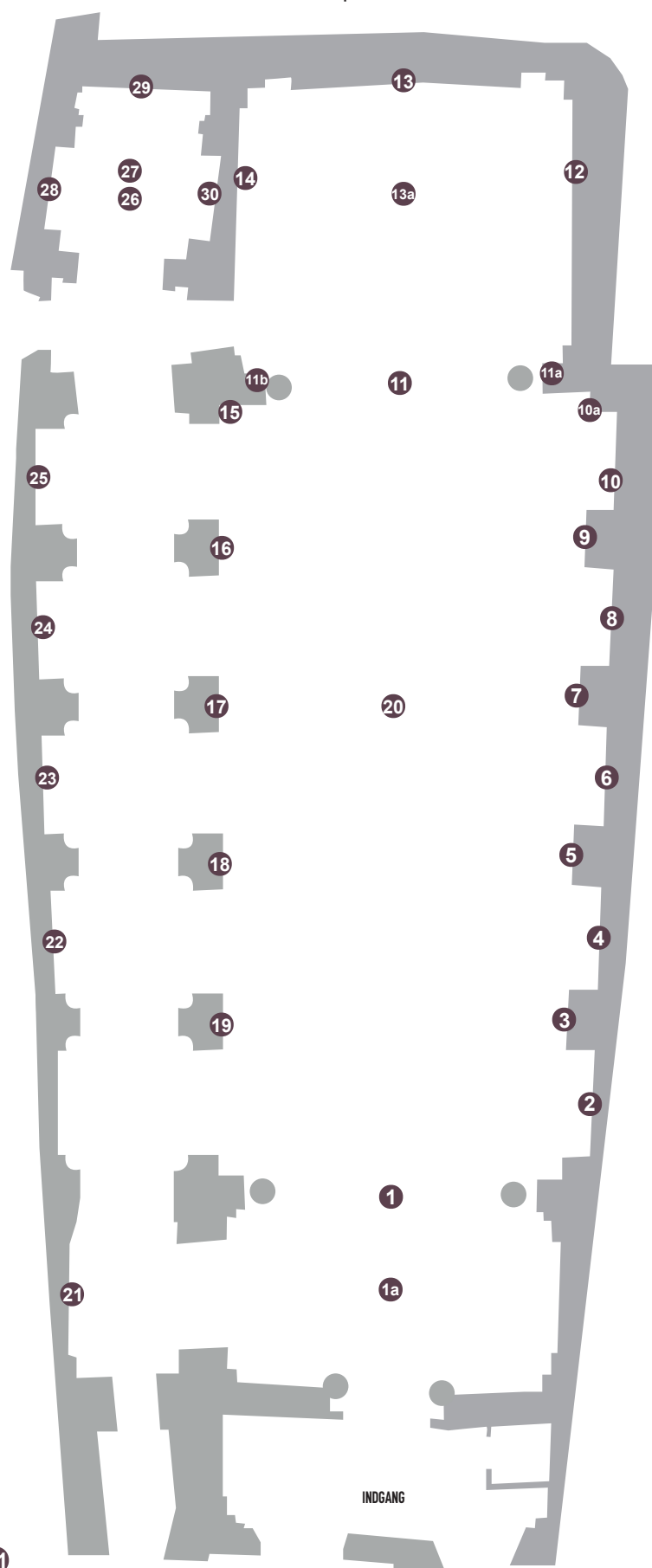
14 Møde mellem den unge Margherita og præfekten i Rom, Olibrio, og hendes tilfangetagelse (fresko af Silvio Galimberti)

13 Santa Margherita herlighed og hendes indtræden i paradys

12 Halshugning af Santa Margherita i nærværelse af hendes far Edesimo og Olibrio (fresko af Silvio Galimberti).

INDGANG

11 Nordlige triumfbue: Sankt Johannes og Sankt Markus.

10 Alter for Sant'Anna og Sankt Joachim med spædbarnet Maria

8 Jesu Hellige Hjertes alter, bygget i 1776 til minde om den nåde, der blev givet til befolkningen i Olevano, da den blev ramt af en frygtelig epidemi, som er bekræftet af den kommunale resolution af 8. april samme år.

6 Vor Frue af Lourdes' alter

4 Sankt Josefs alter, der mindes begivenheden, der fandt sted den 16. marts 1835, som rapporteret i avisen 'Notizie del giorno' den 2. april 1835

2 Et alter, som blev opdaget under restaureringen af søjlerne, hvorpå det er muligt at læse en passage fra Ordsprogenes Bog (Ordsprogene 31:10), 'Mulierem fortem quis inveniet?' (Hvem kan finde en stærk kvinde?)

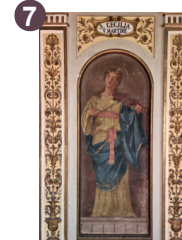

1 Sydlige triumfbue: Sankt Lukas og Sankt Matthæus. Indbyggerne i Olevano poserede som modeller for disse malerier samt flere på nordbuen i en sådan grad, at det i dag ikke er svært at møde efterkommerne af de portrætterede, som de talentfulde kunstnere har eviggjort

10a Statue af Santa Margherita, i pap maché

9 Sankt Agapitus, skytselgen for Palestrina stift

7 Santa Cecilia

5 Sankt Frans af Assisi

3 Sant'Agatha

1a Orgelet er placeret over kirkens korloft og stammer fra første halvdel af det 17. århundrede